

der blev en ensartet finansiering. Men det er vel dog stadig væk sådan, at der er tillagt de politikere, som nu lader sig vælge til regionsrådene, et vist råderum, at de skal sørge for, at sundhedsvæsenet fungerer, at de skal prioritere inden for de midler, de har til rådighed. Eller er det sådan, som det jo er på mange områder, at det i virkeligheden er staten, der bestemmer, hvordan prioriteringen skal være, hvordan tingene skal foregå, sådan at det, vi får, er sådan en slags folkevalgte forvaltere, der skal administrere den sum penge, de er blevet givet, og at de skal gøre det på den måde, som sundhedsministeren bestemmer?

Det ville jo give et ensartet serviceniveau, men det giver godt nok ikke meget demokrati.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

De nye regionspolitikeres allerfineste rolle bliver jo i virkeligheden at sikre sundhedsvæsenet. Det bliver i virkeligheden at udfylde de rammer, de nu får som regionsmedlemmer. Jeg synes, at det er en stor fordel ved den her finansieringsmodel, at kommunerne nu får en større interesse i det, en styrket rolle i forbindelse med både forebyggelses-, trænings- og plejeindsats. Men jeg ser det også som en stor fordel, at man som borger, ligegyldigt om man kommer til at bo i den nordlige region, eller om man kommer til at bo i den sønderjyske, oplever det samme niveau på sundhedsområdet.

Det synes jeg i virkeligheden er en meget, meget stor forbedring.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det lød, som om det var et meget langt svar, det kan umuligt have været ret meget mere end et minut, men det var bare ikke svar på spørgsmålet.

Spørgsmålet var, hvordan man kan have det samme niveau, hvis der faktisk er noget at prioritere med, for så må det jo være sådan, at i nogle regioner har man én prioritering, og i andre regioner har man en anden prioritering. Det vender tilbage til det demokratiske spørgsmål: Hvis man nu som vælger ikke synes, at det går så godt med sundhedsvæsenet, hvor er det så, man skal lade være med at stemme på Venstre? Er det kun lokalt? Er det også regionalt? Eller er det også på statsligt niveau? Vi er jo faktisk i en situation, hvor ansvaret er delt. Der er en lokal medfinansiering, der er en regional prioritering,

og der er en statslig primær finansiering. Til hvem er det, man som vælger skal sige: Nej, vi vil ikke stemme på jer, for I har ikke løftet jeres ansvar.

Kl. 17.35

Vi har her en situation, hvor det demokratisk set bliver fuldstændig taget, hvem det er, der egentlig har ansvaret, altså den stik modsatte situation af det, regeringen har rost sig af i den 5 timer lange socialdebat, nemlig et entydigt ansvar, så man demokratisk kan tage stilling.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu forstår jeg sådan set slet ikke ordførerens bekymring for, at det kan gå skidt, når der er Venstrefolk med.

Det er jo sådan i dag, at både amterne og Folketinget har et ansvar for sundhedsvæsenet. Fremover vil det jo blive regionerne og Folketinget, der får et ansvar for sundhedsvæsenet. Så jeg kan slet ikke se den der tåge, som ordføreren fornemmer. Tværtimod ser jeg en stor styrke i, at kommunerne fremover får en styrket rolle på det her felt. Jeg synes faktisk, at man skulle glæde sig over, at man nu som kommunalbestyrelsesmedlem kan være med til at forbedre forebyggelsesindsatsen. Det er et område, som vi ofte står og taler om, og som vi har haft utrolig svært ved at få taget hul på, men nu får forebyggelsesindsatsen og hele rollen omkring forebyggelsen faktisk en central placering, også når man er kommunalbestyrelsesmedlem. Det synes jeg virkelig er en stor fordel.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når jeg ser på den konstruktion, man har bygget op på sundhedsområdet, så minder den mig voldsomt meget om ham, der havde opfundet barbermaskinen, man kunne stikke hovedet ind i, og så blev man barberet. Så er der en, der siger: Jamen alle har jo ikke samme størrelse hoved. Svaret er: Nej, men det får de.

Se, problemet her er, hvis man læser spørgsmål og svar i udvalget, at man forsøger at skabe en eller anden formel, der skal give udtryk for, at man fordeler økonomien jævnt på fem regioner, og så siger man, at det giver de samme muligheder for alle. Men der er jo ingen, der ved, hvad det er for et grundlag, der overtages, hvad det er for en gæld, der skal betales, hvad det er for nogle aktiver, der overtages, hvad det er for et investeringsbehov, der er.